

Księga Judyty

Глава 7

1. А на другий день Олоферн приказав всьому своєму війську і всьому своєму народові, які прийшли йому на поміч, піти проти Ветулії і захопити переходи гірської околиці і робити війну проти синів Ізраїля. 2. І в тому дні запрягся кожний їхній сильний чоловік. І їхня сила (була) сто сімдесять тисяч піших військових мужів і дванадцять тисяч кінноти без обозу і мужів, які були в них пішими, дуже велике множество. 3. І вони отаборилися в долині близько Ветулії при джерелі і розставились в широту від Дотаїма аж до Велвема і в довжину від Ветулії аж до Куамоноса, що є напроти Ездрилома. 4. А сини Ізраїля, як побачили множество їхнє, дуже перелякалися і сказали кожний до свого ближнього: Тепер ці полижуть лице всієї землі, і ані високі гори, ані пропасті, ані горби не встояться перед їхнім тягарем. 5. І кожний, взявши свою зброю і запаливши вогні на своїх баштах, осталися сторожити всю ту ніч. 6. А на другий день Олоферн вивів кожного свого коня перед лицем синів Ізраїля, що були в Ветулії, 7. І він розглянув доходи до їхнього міста і замкнув джерела вод і захопив їх і поставив над ними часті військових людей, і сам відійшов до свого народу. 8. І всі володарі синів Ісава і всі володарі народу Моава і вожді побережжя, прийшовши до нього, сказали: 9. Хай же наш пан вислухає слово, щоб не було погібелі в твоїй силі. 10. Бо цей нарід синів Ізраїля не покладають надію на свої списи, але на висоти гір, на яких вони живуть на них. Бо не є легко прийти до вершків їхніх гір. 11. І тепер, пане, не воюй з ними так як буває війна лавами, і хай не впаде ні один чоловік з твого народу. 12. Остався в твоєму таборі, бережучи кожного чоловіка з твоєї сили, і хай твої раби захоплять джерело води, яка виходить з підніжжя гори, 13. бо звідти воду беруть всі, що живуть в Ветулії, і спрага їх вигубить, і вони віддадуть їхнє місто. І ми і наш нарід підемо на сусідні вершки гір і на них отаборимося для сторожі, щоб з міста не вийшов ні один чоловік. 14. І в голоді розплинуть вони й їхні жінки й їхні діти, і поляжуть на улицах своїх помешкань раніше, ніж прийде на них меч. 15. І віддаси їм погану віддачу за те, що відступили, і не зустрінуть твоє лице в мирі. 16. І їхні слова вгодили перед Олоферном і перед всіма його слугами, і той приказав вчинити так, як сказали. 17. І відійшов табір синів Аммона і з ними п'ять тисяч синів Ассура і отаборилися в долині і захопили води і джерела вод синів Ізраїля. 18. І пішли сини Ісава і сини Аммона і отаборилися в гірській околиці напроти Дотаїма. І післали з них на південь і схід напроти Егревила, що є близько Хуса, що є при потоці Мохмур. І остале військо ассурів отаборилися на рівнині і покрили все лице землі, і поселили шатра і їхній обоз з численним народом, і були дуже великим множеством. 19. І сини Ізраїля закричали до їхнього Господа Бога, бо підупав їхній дух, бо (їх) окружили всі їхні вороги і не було як втекти з посеред них. 20. І остався довкруги них увесь збір ассурів, піші і колісничі і їхня кіннота тридцять чотири дні. І забракло в усіх тих, що жили в Ветулії води в усякому їхньому

посуді, **21.** і стави випорожнилися і не мали води, щоб пити до схочу кожен день, бо їм давали пити по мірці. **22.** І підупали їхні діти, і жінки і молодь послабли від спраги і падали на улицах міста і в проходах брам, і більше не було в них сили. **23.** І зібрався весь нарід до Озії і володарів міста, молодь і жінки і діти, і закричали великим голосом і сказали перед всіма старшинами: **24.** Хай Бог судить між вами і нами, бо ви зробили з нами велику несправедливість не заговоривши по мирному з синами Ассура. **25.** І тепер немає нам помічника, але Бог продав нас в їхні руки, ми були вкинені на землю перед ними в справі і великому вигубленні. **26.** І тепер ви їх прикличте і видайте все місто на пограбування народові Олоферна і всій його силі. **27.** Бо краще нам стати їм на пограбунок. Бо будемо за рабів, і житиме наша душа, і не побачимо смерти наших дітей нашими очима і жінок і наших дітей, що осталися без їхніх душ. **28.** Ми вам свідчимо небом і землею і нашим Богом і Господом наших батьків, який нас карає за наші гріхи і за проступки наших батьків, щоб не зробив згідно з цими словами в сьогоднішньому дні. **29.** І серед збору був великий плач всіх однодушно, і закричали до Господа Бога великим голосом. **30.** І сказав до них Озія: Будьте мужні, брати, терпітимемо ще п'ять днів, в яких Господь Бог наш поверне до нас своє милосердя, бо не покине нас до кінця. **31.** Коли ж вони минуть і до нас не прийде поміч, зроблю за вашими словами. **32.** І розсипався нарід до свого табору і пішли на стіни і вежі їхнього міста і відіслали жінок і дітей до їхніх домів. І були у великому пригнобленні в місті.

Біблія

Новий переклад

Новий переклад УБТ Рафаїла Турконяка (1997-2007)

Українське біблійне товариство

Рафаїл Павлович Турконяк, 1997-2007

Форматований текст з виділенням слів Ісуса